

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 22. Tu ipse da, non per alium; & de tuo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

Chrysoft. hom. 7. de poen. q. d. sicut ille, qui operarios conducit ad ædificandam domum, non discutit personas; sed quemcumque petentem conducit; nec curat, an pulcher, an nobilis sit? dives, an pauper? Sic, quis elemosynis datis domum sibi in celo ædificandam nititur &c. Id, Abraham non interrogavit tres viros: qui vestri? aut, unde venitis? aut, qua de causa? Gen. 18. 2. Nec Rebecca Gen. 24. 46. Pinna in Eccl. c. 12. 1.

Cum essemus apud vos, hos denuntiabamus vobis: quoniam si quis non vult operari, nec manducet. Thessal. 3. 10. Hanc legem contra otiosos condidit Paulus; subdit autem v. 13. *Vos autem fratres nolite desistere benefacientes.* q. d. licet pauperes monuerimus, ne quis sibi elemosynam vitium parat, qui laborando sibi sufficere potest; aut etiam pro divitiis legem condo: *vos autem fratres &c.* q. d. vos autem, qui elemosynam datis; nihil curate, an verè pauper sit? an specietenus? sed omni petenti elemosynam date. S. Chrysoft. hom. 36. in Matth. sed multa, inquis, mendacia, multas fabulas, pauperes fingunt. Ego verò hac etiam de causa majori misericordiâ moveor; cum in eam necessitatem homines incidisse videam, ut impudentissimè mendacis vivere cogantur. Pinna supra citatus.

§. XX.

Non rogatus succurre.

Putasne est aliquis, qui remanserit &c. 2. Reg. 9. 1. quærit David. Sic Christum dives amans, Christi pauperes quærit, ut in illos misericordiâ utatur: cum facit convivium, vocat pauperes. Barradius t. 3. l. 3. c. 12. D. 16. Pent.

Misericordiâ motus super eam. Luc. 7. 13. Ut sol ultro, nec rogatus, suum præbet splendorem; sic Christus viduæ suum præbuit auxilium. Apoc. 3. 20. *Ecce sto ad ostium, & pulso.* Barradius t. 2. l. 8. c. 6. D. 15. Pent.

Quid mihi, & tibi, est mulier? Jo. 2. 4. Cur ad speciem durius eam affatur? S. Chrysoft. hom. 20. in Jo. alia præterea afferri potest causa, ne qua suspicio oriretur, (scilicet Mariæ precibus non sponte propria, ad miraculosam munificentiam fuisse inductum) non quia & preces displicent; sed quia liberalitatem suam manifestari intendebat; qua gloriosius ostenditur, cum preces antevertit. de Castillo. Illat. 29.

Ecce quem amas, infirmatur. Jo. 11. 8. Non rogaverunt, ut veniret, & sanaret languidum; sed tantum, *Domine*, inquit, *quem amas &c.* amanti enim factis erat nuntiâsse. S. Rupertus l. 10. hic.

Discipuli autem, prout quisq; habebat. Act. 11. 29. Antiocheni hi non expectabant subsidium peti à fratribus, qui erant in Judæa; sed anticipatò non rogati, subsidium præbent. Sylveira hic.

Agabus significabat famem magnam. ib. Beda ait, Agabus interpretatur nuntius tribulationis.

Sol. Lem: *Non exoratus exorior.* Pincinelli.

Molestum verbum est, & onerosum, & demissò vultu dicendum *rogo*, hujus faciendâ est gratia amico, & cuiusque, quem amicum sis promerendo facturus. Seneca l. 2. benefic. cap. 2.

§. XXI.

Elemosyna sit occulta cum bona intentione.

Iussit ministris, ut implorent eorum saccos Jerus. Gen. 42. 25.

Utrumque latus propitiatorij Cherubim regant expandentes alas &c. Ex. 25. 20. Oleast. Summus benefactor est; & nihilominus tectus: ut te doceat benefacere, & nolle videri.

Conclude elemosynam in corde pauperis. Eccl. 29. 15. Elemosyna est sicut semen: semen debet abscondi; elemosyna occultè dari. Sanct. Bonavent. diæt. sãl. c. 16. de elemos.

Cum facis elemosynam, noli tubâ canere ante te. Matth. 6. 2. Apud Judæos hypocritæ tubâ convocabant pauperes ad loca publica. Et licet dicerent, se hoc facere ad congregandos omnes, ne ex ignorantia quis emaneret; intendebant tamen, ut omnes quasi ad spectaculum confluerent, scirentque quis esset elemosynas erogaturus. Ità S. Pachasius l. 4. in Matth. Rupert. Anselmus, Lyranus, Cajetanus, Sylveira hic. q. 2.

Spexit in cælum. Luc. 9. 16. Respice cælum, cum elemosynam das: coelesti tantum Patri placere stude; hominum gloriam sperne. Barradius hic D. 4. Quadrag.

Perfecta est liberalitas, ubi silentiò quis tegit opus suum, & necessitatibus singulorum oculis subvenit. S. Ambr. l. 1. Offic. c. 30.

Apes, quando cerarum cellas intexunt, quando mel conficiunt, & dulci distillant neclare favos; non in publico opus exercent; sed sub villi cortice claustræ laborant; & inde postea gratia dulcoris erumpit in publico. Fac elemosynam, absconde penes te. Sit intrâ te cella tua; ut, quod tu legis, ab alijs prædicetur. S. Laurentius Novariens.

§. XXII.

Tu ipse da, non per alium; & de tuo.

Honora Dominum de tua substantia. Prov. 3. 9. Multi multa pauperibus, sed de aliena substantia, ac frugibus; quas vi, vel fraude, rapuerunt, tribuant. V. Beda hic cap. 4.

Unus adificans, & unus destruens, quid prodest illi, nisi labor? Eccl. 34. 28. Genuinè Rabanus, Lyra, Janfen. &c. hac referunt ad v. 23. putâ ad *donâ iniquorum*. Nota: iniquum offerentem dona Deo, esse unam personam formaliter; sed duas virtualiter. Nam aliqui expilant pauperes, pupillos opprimunt, u-furas exercent, fraudant: pro quibus omnibus se Deo

Deo satisfacere censent, per eleemosynas, quas dant pauperibus, & Religiosis; hoc sine, ut ipsi pro seorent, Deum pro peccatis suis placent. Hoc refellit hic Syracides. q. d. erratis, o miseri, & ceci! quia donum in iniquitate persistentium non probat Altissimus. Est enim dona, & oblationes, in se bona, sanctaque sint, utpote actus virtutum; non tamen ob eas gratus est Deo, qui ea donat; si sit impius, iniquus, & in scelerata vita persistat. Rationem dat: quia quod ipse, ut pius, donando, & offerendo edificat, id est, recte, beneque facit, aliisque dat virtutis exemplum; hoc idem, ut impius, & quasi alter à te pio diversus, suis sceleribus assiduis destruit. Rursus quod ipse, ut pius per se, vel pauperes, & Religiosos, quorum preces per eleemosynas deposcit, orat, & obsecrat, ut fiat; hoc ipse, ut impius, maledicit; & re ipsa orat, ut non fiat: dum DEUM suis sceleribus irritat, & ad vindictam provocat. Cornelius hic.

Frangere esurienti panem suum. II. 8f. 7. Rapinas elargiri, furtum est, non liberalitas. Quam frequenter sacrilegium est, quod putatur religio. Oliva l. 9. Strom. hic.

Exiit qui seminat semen suum. Luc. 8. 5. Magnus princeps, ac Dominus, proprium semen diffundit, ex propriis rebus confert beneficia, non ex alienis. Sylveira hic.

Facite vobis amicos. Luc. 16. 9. Hoc aliqui male intelligentes rapiunt res alienas, & aliquid inde pauperibus largiuntur; & putant, se facere, quod præceptum est. Intellectus hic corrigendus est; imò de tabulis cordis nostri omnino delendus. Nolo sic intelligatis. De justis laboribus facite eleemosynas; ex eo, quod recte habetis, date. S. Augustinus f. 35. de Verb. Dom. Credi potest, illos; quibus cum Christus loquebatur, divitias habuisse iniquas, & injuste partas, quæ dominis restitui non poterant: ideòque eos monuisse, ut egenis darent. Barraudius hic D. 8. Pent.

Dimidium honorum meorum do pauperibus. Luc. 19. 8. Meorum, non alienorum: eleemosynam ex propriis donat; aliena dominis restituit, S. Chrysol. l. 54.

Unde ememus panes? Jo. 6. 5. Non consulit Christus Rex, an pecunia à paupere sit exquirenda; sed undenam ex propria penu possint emi panes in subditorum subsidium? Ideo Philippus, voluntatis Christi conscius, ad pecunias Apostolici marsupij (ex sententia probabili) recurrit: ducentorum denariorum summam exponens. Escobar mir. Chr. t. 1. Obs. 9.

Vide tit: Opera bona.

TITULUS VI. EPISTOLÆ S. Pauli.

Epistola nostra vos estis scripta in cordibus nostris. 2. Cor. 3. 2. Epistola salutis indicium est. Recte ergo ait: quia salus Corinthiorum in corde erat Apostoli, & eorum, qui cum illo erant: semper enim de salute eorum cogitabant. Cum ergo in corde sunt Apostoli, & eorum, qui cum ipso erant; epistola sunt scripta in cordibus eorum: quia qui semper aliquis memor est, scriptus est in animo ejus. Sanctus Ambrosius hic. Hoc est, quod ait: *epistola nostra vos estis.* Quidquid enim illud est, quod eas fecit literas, quæ commendant nos, redduntque reverendos: hoc vos facitis, dum & vident vos, & de vobis audiunt omnes; propterea, quod dis-

cipulorum virtus præceptorem ornare solet, & commendare, plus quam ulla epistola. S. Chrysol. hom. 6. hic.

De Pauli egerice, quam cum persecutor gladio percussisset, dicitur fluxisse lactis magis unda quam sanguinis. Quæ quidem res in Sancto Paulo stupenda non est. Quid enim mirum, si abundat lacte nutritor Ecclesiæ; sicut ipse ad Corinthios ait 1. 3. 2. *Lac vobis posui dedi, non escam.* Quæ Pauli epistola non melle dulcior est, lacte candidior? quæ epistolæ, tanquam ubera Ecclesiarum populos nutriunt ad salutem. Sanct. Ambrosius l. 68. de Natali. SS. Petri, & Pauli.

TITULUS VII. EVANGELISTÆ.

Figura.

Celi enarrant gloriam Dei. Psal. 18. 2. Justi Evangelistæ, in quibus Deus tanquam in coelis habitat, exponunt gloriam

Domini nostri Jesu Christi. Sanct. Augustinus hic.

Sagitta tue transeunt. Psalm. 76. 19. Sagittas hic Evangelistas decenter advertimus, qui præ-